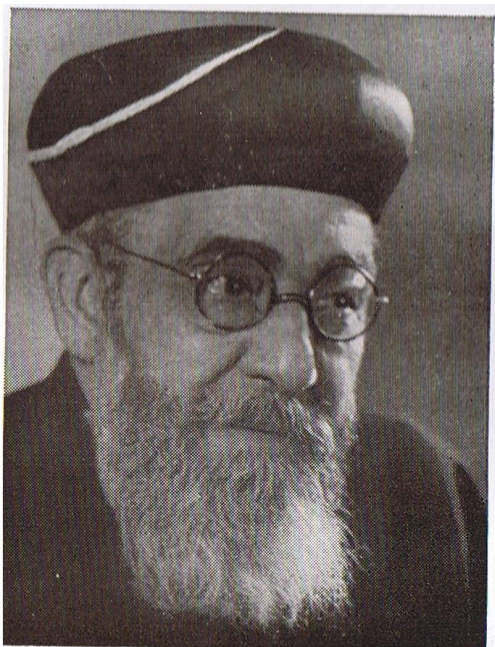

מאורות אל העבר

כד אלול תשיג | 04/09/1953

הרב עוזיאל. צילום:ויקיפדיה, נחלת הכלל

הראשון לציון (הרב עוזיאל)

"שמרו מכל משמר את שלום העם ושלום המדינה, והאמת והשלום אהבו...הסירו כל גורמי הפירוד והמחלוקת ממחננו וממדינתנו, ונעמיד במקומם כל גורמי השלום והאחדות בתוכנו והיה מחננו טהור ומקודש". דברי צוואתו של הרב בן ציון מאיר עוזיאל שנפטר בכ"ד באלול תשי"ג (4.9.1953) משקפים היטב את קורות חייו. מי שנולד בירושלים וחי בילדותו חיי עוני ומחסור, הפך כבר בצעירותו למנהיגם של יהודי יפו, ולאחר מכן לרבם של בני סלונקי ותל אביב ול"ראשון לציון" - רבה של ארץ ישראל. במשך כל ימיו הקפיד הרב עוזיאל על החתירה לאחדות ולשלום, ופעל רבות למיזוג העדות ולאיחוד המנהגים. כציוני נלהב, התנה את רבנותו בסלונקי בכך שיותר לו לפעול למען עליית הנוער לארץ ישראל, ושימש כנשיא תנועת המזרחי. הרב ייצג את היישוב היהודי בפני הטורקים והבריטים בימי בניין הבית הלאומי ומלחמות העולם. בכתביו הרבים עסק, בין השאר, בשאלת זכות השביתה, בדרכי ההתמודדות עם הטרור הערבי, במעמד האישה ובשאלות הגיור. הוא בחן כל סוגיה מתוך נאמנות להלכה, לצד רצון לקרב ולהקל. על שמו הוקם היישוב בית עוזיאל שבשפלה.

